

Κυριακή Μετά τά Φῶτα

“Ἀπό τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καί λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικε γάρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.”

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, στήν σημερινή εὐαγγελική περικοπή βλέπουμε τόν Ἰησοῦ Χριστό νά ἀρχίζει τό κήρυγμά του πρὸς τοὺς Ἰουδαίους μέ τήν προτροπή πρὸς μετάνοια, γιατί, ὅπως μᾶς λέγει, ἔφθασε ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Περί μετανοίας λοιπόν ὁ λόγος καί πάλι.

Ὑπάρχει μία πολύ ὁμορφη καί ψυχοφελής ἀφήγηση στό Γεροντικό. Ἄς τήν ἀκούσουμε:

Κάποιος μοναχός πλησίασε καί εἶπε στόν ἀββᾶ Ποιμένα: *“Διέπραξα μεγάλη ἁμαρτία καί θέλω νά μπῶ σέ κανόνα μετανοίας γιά τρία χρόνια”*.

Καί ὁ Γέροντας τοῦ λέγει: *“Πολύ εἶναι”*.

“Μήπως γιά ἓνα χρόνο;”, ρωτάει ὁ ἀδελφός.

“Πολύ εἶναι”, ἀπαντᾷ πάλι ὁ Γέροντας.

Αὐτοί πού βρίσκονταν ἐκεῖ εἶπαν:

“Μέχρι σαράντα μέρες;”

Καί πάλι ὁ Γέροντας εἶπε:

“Εἶναι πολύ”. Καί πρόσθεσε: *“Ἐγώ πιστεύω ὅτι ἐάν ὁ ἄνθρωπος μετανοήσῃ μέ ὅλη του τήν καρδιά καί δέν συνεχίσει νά κάνει τήν ἁμαρτία, καί μέσα σέ τρεῖς μέρες τόν δέχεται ὁ Θεός”*.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, ὁ ἱερός Χρυσόστομος, σέ ἓνα ἀπό τά κηρύγματά του, ἀναρωτιέται τί εἶναι ἡ ἁμαρτία καί ποιά εἶναι ἡ δύναμή της. Καί λέγει ὅτι μοιάζει μέ ἓνα ἀναμμένο κάρβουνο πού τό ρίχνεις στήν θάλασσα καί σβήνει. Τόσο εὐκόλα σβήνει καί ἡ πιό μεγάλη ἁμαρτία στό πέλαγος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Μοιάζει μέ τόν ἰστό τῆς ἀράχνης πού μέ μιά σκούπα τόν καθαρίζεις πολύ ἀπλά καί γρήγορα. Ἄρκεϊ νά μήν πέσουμε σέ ἀπελπισία καί ἀπόγνωση ὅταν διαπράττουμε τήν ἁμαρτία, γιατί κάτι τέτοιο δείχνει ἐγωισμό καί ὑπερηφάνεια, ἀλλά νά ὁμολογήσουμε τήν ἁμαρτία μας καί νά ζητήσουμε τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Θυμάστε τήν μετάνοια τοῦ Ζακχαίου; Μέ τί “λεβεντιά” ὁμολόγησε δημοσίως τίς ἁμαρτίες του ἀλλά καί ἀπέδωσε τά κλοπιμαῖα εἰς τετραπλοῦν; Πῶς ἦταν λοιπόν δυνατόν νά μήν πάει στό σπίτι του ὁ Ἰησοῦς γιά νά τόν ἐπισκεφθεῖ; Ὅντως ὁ Κύριος, λέγει ὁ

ιερός Χρυσόστομος, είναι “μανικός έραστής” τών ψυχών αυτών πού μετανοοῦν μέ τόν τολμηρό καί “ξεδιάντροπο” αυτό τρόπο.

Θέλετε νά ακούσετε τώρα καί μία ιστορία από τήν Παλαιά Διαθήκη όπου φαίνεται ή δύναμη τής μετανοίας καί τής εξομολόγησεως; Είναι ή ιστορία τοῦ βασιλιά Έζεκία. Πόσοι από σᾶς γνωρίζουν ποιός ἦταν ὁ βασιλιάς Έζεκίας; Ακούστε λοιπόν πῶς ή μετάνοια καί ή εξομολόγηση τοῦ βασιλιά Έζεκία ἄλλαξαν τήν ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ πού εἶχε ἤδη γίνει γνωστή σέ αυτόν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ.

Όταν λοιπόν ἀρρώστησε ὁ Έζεκίας τόν ἐπισκέφθηκε ὁ προφήτης Ἡσαΐας καί τοῦ εἶπε: *“Φρόντισε νά τακτοποιήσεις τά οἰκογενειακά σου θέματα γιατί θά πεθάνεις καί δέν θά ζήσεις πιά”*. Ποιά λοιπόν ἐλπίδα σωτηρίας τοῦ ἀπέμεινε ὅταν ὁ Προφήτης τοῦ εἶπε *“ἐσύ θά πεθάνεις”*; Ἀλλά ὁ Έζεκίας δέν παρέμεινε ἀμετανόητος γιατί θυμήθηκε αυτό πού εἶναι γραμμένο στήν Ἁγία Γραφή: *“Όταν μετανοήσεις καί στενάξεις βαθιά γιά τήν πτώση σου, τότε θά σωθεῖς”*. Ἔστρεψε τότε τό νοῦ ἀπό τό στρῶμα του πρὸς τόν οὐρανό καί εἶπε: *“Μνήσθητί μου. Κύριε θυμήσου τήν ὕπαρξή μου καί τήν ιστορία μου. Ἀρκεῖ γιά τήν γιατροειά μου καί μόνο το νά μέ θυμηθεῖς. Μόνος Ἐσύ Κύριε, κατά τό ἀπόλυτο καί ἐξουσιαστικό Σου θέλημα, νομοθετεῖς καί παρέχεις καί τήν ζωή καί ὅσα μέσα στήν διάρκειά της συναντάει ὁ ἄνθρωπος”*. Μετά ἀπό αὐτήν τήν ὁμολογία, σ’ αυτόν πού δέν εἶχε καμία ἐλπίδα νά ζήσει, προστέθηκαν ἄλλα δεκαπέντε χρόνια ζωῆς. Ὅχι ἓνα καί δύο, ἀλλά δεκαπέντε ὀλόκληρα χρόνια.

Καί καταλήγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἱεροσολύμων πού ἀφηγεῖται τήν ιστορία τοῦ Έζεκία καί μᾶς λέγει: *“Ὁ μέν Έζεκίας κατάφερε νά ἀλλάξει τήν ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ, ὁ δέ Ἰησοῦς δέν θά σοῦ χαρίσει τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν; Μετανόησε καί κλάψε γιά τόν ἑαυτό σου. Μπές στό “ταμιεῖο” σου. Κλεισε τήν πόρτα καί προσευχήσου γιά νά συγχωρεθεῖς καί γιά νά σβήσουν οἱ καυτερές φλόγες πού σέ περιβάλλουν. Γιατί ή εξομολόγηση ἔχει δύναμη καί φωτιά νά σβήσει καί λιοντάρια νά ἡμερώσει. Ἐχοντας λοιπόν, ἀδελφοί μου, τόσα παραδείγματα ἀνθρώπων πού ἁμάρτησαν, μετανόησαν καί σώθηκαν, πρόθυμα καί σεῖς νά ἐξομολογηθεῖτε ἐνώπιόν του Κυρίου ὥστε νά ἀξιωθεῖτε τῆς ἐπουράνιας δωρεᾶς καί τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν”*.

π. Θεολόγος Παντελής

Ἐφημέριος Ἁγ. Ἰωάννου Ἀνατολῆς